

prima instanță: Judecătoria Anenii Noi, sediul Central (M.Chiperi)
instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (A.Panov, M.Anton, V.Cotorobai)

DECIZIE

24 aprilie 2019

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al
Curții Supreme de Justiție,

în componență:

Președintele ședinței, judecătorul
Judecătorii

Valeriu Doagă
Tamara Chișca-Doneva
Nicolae Craiu
Mariana Pitic
Iurie Bejenaru

examinând cererile de recurs declarate de Societatea pe Acțiuni „Cariera Cobușca” și Ministerul Agriculturii, Dezvoltării Regionale și Mediului,

în cauza de contencios administrativ, la cererea de chemare în judecată depusă de Societatea Comercială „Cobușcian Alexei” Societate cu Răspundere Limitată împotriva Ministerului Agriculturii, Dezvoltării Regionale și Mediului, intervenient accesoriu Societatea pe Acțiuni „Cariera Cobușca” privind obligarea emiterii unui act administrativ privind încetarea raporturilor contractuale, obligarea emiterii actului administrativ cu transmiterea în folosință a zăcământului de nisip pentru construcții „Cobusca”, blocul VII-C/2, cu încheierea contractului corespunzător,

împotriva deciziei din 01 noiembrie 2018 a Curții de Apel Chișinău prin care a fost admis apelul declarat de Societatea Comercială „Cobușcian Alexei” Societate cu Răspundere Limitată și a fost casată hotărârea din 06 iulie 2018 a Judecătoria Anenii Noi, sediul Central, cu emiterea unei noi hotărâri de admitere a acțiunii,

c o n s t a t ă :

La data de 02 mai 2017 reclamanta Societatea Comercială „Cobușcian Alexei” Societate cu Răspundere Limitată s-a adresat cu cerere de chemare în judecată împotriva Ministerului Mediului, în prezent Ministerul Agriculturii, Dezvoltării Regionale și Mediului privind: - obligarea pârâtului să adopte o decizie de încetare a raporturilor contractuale în baza contractului nr.206 din 16 februarie 2015, încheiat cu S.A. „Cariera Cobusca” din motivul încălcării clauzelor contractuale de către beneficiar și nefolosirea sectorului de subsol conform destinației, fără motive întemeiate pe parcursul a doi ani; - obligarea pârâtului să adopte o decizie și să încheie contractul cu privire la transmiterea în folosință S.C. „Cobușcian Alexei” S.R.L a zăcământului de nisip pentru construcții „Cobusca” blocul VII-C/2, fără

concur.

În motivarea acțiunii reclamanta S.C. „Cobușcian Alexei” SRL a indicat că prin contractul nr.206 din 16 februarie 2015, încheiat cu S.A. „Cariera Cobusca” a fost atribuit în folosința acesteia din urmă zăcământul de nisip pentru construcții „Cobusca” blocul VII-C/2. Despre conținutul contractului reclamanta a aflat în cadrul procedurii judiciare în care a solicitat declararea nulității contractului menționat, aflată pe rolul instanței de apel.

A menționat reclamanta că în speță există temeuri legale privind dispunerea de către pârât a încetării dreptului de folosință asupra sectorului de subsol atribuit S.A. „Cariera Cobusca” prin contractul nr.206 din 16 ianuarie 2015 în corespundere cu art.32 alin.(1) lit. g) și i) Codul subsolului, conform căruia dreptul de folosință asupra sectoarelor de subsol încetează în cazurile încălcării considerabile a clauzelor contractului pentru folosirea sectorului de subsol și nefolosirii sectorului de subsol conform destinației de către beneficiar fără motive întemeiate pe parcursul a doi ani.

A afirmat reclamanta că pe parcursul a 2 ani după încheierea contractului S.A. „Cariera Cobusca” nu a început activitatea de extragere a zăcămintelor minerale și, astfel, a încălcat clauzele contractului prevăzute la cap.4, pct.4.9. și 4.10, și anume, obligațiile de a obține în posesie suprafața de teren ce se încadrează în limitele perimetrului minier al zăcământului și a începe exploatarea zăcământului.

A mai invocat reclamanta că S.A. „Cariera Cobusca” este obligată, conform pct.pct.17 și 18 ale Regulamentului cu privire la atribuirea perimetrelor geologice și miniere, aprobat prin hotărârea Guvernului nr.570 din 11 septembrie 2009, anexa nr. 3, să prezinte pentru eliberarea perimetrului minier, inclusiv și nota informativă a proiectului perimetrului minier cu argumentarea tehnico-economică a limitelor perimetrului minier și funciar, obligație ce nu poate fi îndeplinită de către S.A. „Cariera Cobusca”, deoarece 85% din suprafața terestră a sectorului de subsol, blocul VII-C/2, adică a perimetrului funciar, aparține cu drept de proprietate fondatorilor reclamantei și membrilor familiilor acestora.

A relatat reclamanta ca fiind evidentă neîndeplinirea de către S.A. „Cariera Cobusca” a obligației de achitare a taxei pentru extragerea substanțelor minerale utile, prevăzute de pct. 4.8 al contractului, fapt ce denotă cauzarea prejudiciului statului în volumul taxelor neachitate.

A apreciat reclamanta că neîndeplinirea clauzelor contractuale de către S.A. „Cariera Cobusca” constituie temei de încetarea a raporturilor contractuale în baza mai multor temeuri, prevăzute de art.32 alin.(1) Codul subsolului, iar conform art.31 alin.(3) Codul subsolului prevede că decizia motivată privind limitarea, suspendarea sau încetarea dreptului de folosință asupra sectoarelor de subsol se ia de pârât.

A declarat că cererea prealabilă din 20 martie 2017, conform căreia s-a solicitat pârâtului adoptarea deciziei cu privire la încheierea contractului de transmitere în folosința reclamantei a zăcământului de nisip pentru construcții „Cobusca”, blocul VII-C/2, fără concurs a fost respinsă prin răspunsul nr. 79-c/17 din 24 martie 2017, fără a fi examinată cererea în fond, scrisoarea respectivă nefiind semnată de persoana abilitată din numele pârâtului.

A considerat reclamanta ca fiind ilegal și neîntemeiat refuzul pârâtului de a examina cererea sa, deoarece obiectul acesteia diferă prin conținut, temeiurile legale și obiectul pricinii civile ce se află în proces de examinare, obiectul prezentei cereri axându-se pe neîndeplinirea clauzelor contractuale de către beneficiarul S.A. „Cariera Cobusca”, cauzarea prejudiciului statului prin neachitarea taxelor cuvenite și lezarea dreptului reclamantei de a beneficia de dreptul de folosință a zăcământului de nisip.

A susținut reclamanta că dispune de calitatea de subiect al sesizării în sensul prevăzut de art.5 al Legii contenciosului administrativ, ca persoană care se consideră vătămată într-un drept al său, recunoscut de Lege, prin nesoluționarea cererii de către pârât, care avea obligația legală de a dispune încetarea dreptului de folosință al S.A. „Cariera Cobusca” asupra sectorului de subsol atribuit prin contractul administrativ nr.206 din 16 februarie 2015 și prin nesoluționarea în termenul legal a cererii petiționarului de atribuire a sectorului de subsol „Cobusca” blocul VII-C/2.

A specificat că potrivit actului de constituire al S.C. „Cobușcian Alexei” SRL, înregistrată la 15 iunie 2005, și a extrasului din Registru de Stat al persoanelor juridice, reclamanta dispune de dreptul la extragerea substanțelor minerale utile din anul 2006, a deținut licență de extragerea a zăcămintelor minerale, inclusiv, Licența seria A MMII nr. 032640 din 04 septembrie 2009, valabilă până la 04 septembrie 2014, dar care ulterior nu a fost prelungită din motivul neacordării de către pârât a sectorului de subsol pentru extragerea zăcămintelor minerale.

A specificat reclamanta că dispune de dreptul de atribuire în folosință a zăcământului de nisip „Cobusca” blocul VII-C/2 fără concurs, deoarece în baza licenței de extragere a zăcămintelor minerale utile, în baza actului de transmitere pentru valorificare industrială a zăcământului de nisip pentru construcții „Cobusca” (sectorul est) din 18 august 2006 și a protocolului nr. 90 din 31 octombrie 2006, sectorul indicat este parte componentă a zăcământului de nisip „Cobusca” blocul VII-C/ 2, pe care reclamanta continuă să prezinte dări de seamă până în prezent. În corespundere cu art.21 lit.g) Codul subsolului, sectoarele de subsol se atribuie în folosință fără concurs pentru exploatarea sau extragerea substanțelor minerale utile de același tip, exploatat de solicitant.

A relevat reclamanta că asociații săi și membrii familiilor acestora dețin în proprietate 85% din suprafața terestră a sectorului de subsol „Cobusca” blocul VII-C/ 2, motiv pentru care susține că are prioritate față de alți solicitanți de a soluționa chestiunea de valorificare industrială a zăcământului.

A solicitat reclamanta SC „Cobușcian Alexei” SRL obligarea pârâtului de a înceta raporturile contractuale în baza contractului nr.206 din 16 februarie 2015, încheiat între Ministerul Mediului și SA „Cariera Cobusca” din motivul încălcării clauzelor contractuale de către beneficiar și nefolosirii sectorului de subsol conform destinației de către acesta fără motive întemeiate pe parcursul a doi ani; obligarea pârâtului să adopte decizia și să încheie contractul cu privire la transmiterea în folosință reclamantei a zăcământului de nisip pentru construcții „Cobusca” blocul VII-C/2 fără concurs.

Prin cererea suplimentară, reclamanta a solicitat instanței repunerea în termenul

de prescripție extinctivă a cererii de chemare în judecată depusă în prezenta speță.

Prin hotărârea din 06 iulie 2018 a Judecătoriei Anenii Noi, sediul Central s-a respins cererea reclamantei privind repunerea în termenul de prescripție a cererii de chemare în judecată înaintată și s-a respins ca fiind depusă cu omiterea termenului de prescripție extinctivă.

Prin decizia din 01 noiembrie 2018 a Curții de Apel Chișinău s-a admis apelul declarat de Societatea Comercială „Cobușcian Alexei” Societate cu Răspundere Limitată și a fost casată hotărârea din 06 iulie 2018 a Judecătoriei Anenii Noi, sediul Central, cu emiterea unei noi hotărâri de admitere a acțiunii. S-a repus în termenul de prescripție extinctivă SC „Cobușcian Alexei,, SRL la depunerea acțiunii. S-a obligat Ministerul Agriculturii, Dezvoltării Regionale și Mediului să adopte decizia privind încetarea raporturilor contractuale între Ministerul Agriculturii, Dezvoltării Regionale și Mediului și SA „Cariera Cobusca”. S-a obligat Ministerul Agriculturii, Dezvoltării Regionale și Mediului să adopte decizia de încheiere a contractului cu privire la transmiterea în folosință către SC „Cobușcian Alexei” SRL a zăcământului de nisip pentru construcții „Cobușca”, blocul VII-C/2, fără concurs.

La 23 ianuarie 2019 SA „Cariera Cobusca” a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei din 01 noiembrie 2018 a Curții de Apel Chișinău și menținerea hotărârii din 06 iulie 2018 a Judecătoriei Anenii Noi, sediul Central.

În motivarea recursului SA „Cariera Cobusca” a indicat că decizia instanței de apel este ilegală și neîntemeiată pe motiv că a fost emisă cu încălcarea normelor de drept procesual. Instanța de apel a repus în termen de prescripție extinctivă acțiunea depusă de SC „Cobușcian Alexei” SRL, însă este necesar de menționat că la 27 martie 2017 SC „Cobușcian Alexei” SRL a recepționat răspunsul la cererea prealabilă parvenită de la Ministerul Mediului. Astfel, reclamantul urma să depună acțiunea până la 27 aprilie 2017.

S-a indicat în recurs că instanța de apel și-a motivat soluția privind restabilirea termenului de prescripție bazându-se pe Raportul de constatare tehnico-științifică nr.34/12/1-R-2039 din 05 aprilie 2017 indicând că răspunsul semnat de ministru Valeriu Munteanu nu produce efecte.

S-a relatat în recurs că raportul de constatare tehnico-științifică nr.34/12/1-R-2039 a fost efectuat la 05 aprilie 2017, reclamantul a avut suficient timp până la 27 aprilie 2017 să se adreseze în instanța de judecată. Prin urmare, instanța de apel eronat a aplicat prevederile art.279 Cod civil.

În concluzie, SA „Cariera Cobusca” a declarat că SC „Cobușcian Alexei” SRL a omis termenul de depunere a acțiunii din motive neîntemeiate, iar în consecință nu poate fi repus în termen în temeiul art.116 Cod de procedură civilă.

La 24 ianuarie 2019 Ministerul Agriculturii, Dezvoltării Regionale și Mediului a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei din 01 noiembrie 2018 a Curții de Apel Chișinău și menținerea hotărârii din 06 iulie 2018 a Judecătoriei Anenii Noi, sediul Central.

În motivarea recursului s-a indicat că instanța de apel a aplicat eronat normele de

drept procedural și normele de drept material și a aplicat o lege ce nu trebuia să o aplice aplicând norma generală în defavoarea normei legale din Legea specială.

S-a indicat în recurs că din cerințele din speță prin prisma articolelor 14, 16, 17 ale Legii contenciosului administrativ în coraport cu cerințele din multiplele cereri prealabile, înaintate sistematic de către SC „Cobușcian Alexei” SRL către Ministerul Mediului și răspunsurile la acestea s-a constatat că cerințele reclamantului sunt tardive, deoarece reclamantul încă începând cu data de 25.05.2012 solicită unul și același lucru în cererile sale prealabile, dar formulat diferit, urmărind scopul de a obține dreptul de folosință asupra sectorului de subsol a zăcămintului de nisip pentru construcție C2-VII „Cobusca” .

Ultimul răspuns prin care Ministerul Mediului a examinat cererea prealabilă și a respins-o fără a o examina în fond a fost la data de 24 martie 2017 cu nr. 79-c/17, fiind recepționat răspunsul de reclamant prin intermediul Poștei Moldovei la data de 27 martie 2017. Reclamantul afirmă că a recepționat răspunsul la data de 30 martie 2017 însă este absolut eronat, deoarece conform avizului de recepție a scrisorii este stipulată data de 27 martie 2017.

S-a mai declarat în recurs că conform informației din cadrul Direcției evidență și documentare procesuală a Judecătoriei Anenii Noi, reclamantul a înregistrat cererea de chemare în judecată la data de 02 mai 2017 cu numărul de înregistrare 2657, însă termenul de 30 de zile a expirat la data de 26 aprilie 2017.

Prin urmare, reclamantul SC „Cobușcian Alexei” SRL a omis termenul de prescripție de adresare în ordinea contenciosului administrativ, iar solicitările sale de repunere în termen fiind mai mult declarative decât întemeiate.

Astfel, instanța de apel a repus în termen cererea de chemare în judecată neîntemeiat, fără a aduce careva argumente temeinice și legale în favoarea deciziei adoptate, ignorând probele aduse de Ministerul Mediului.

În concluzie, recurentul a indicat că soluția instanței de fond cu privire la respingerea cererii de repunere în termen a acțiunii și respingerea acțiunii ca fiind depusă cu omiterea termenului de prescripție este compatibilă cu respectarea garanțiilor unui proces echitabil, în sensul prevederilor art. 6 § 1 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale.

După cum rezultă din speță, litigiul a fost soluționat în baza Legii contenciosului administrativ nr. 793-XIV din 10.02.2000.

Prin Legea nr. 116 din 19 iulie 2018 a fost adoptat Codul Administrativ al Republicii Moldova.

În conformitate cu art. 257 alin. (1) din Codul administrativ, prezentul cod a intrat în vigoare la 01 aprilie 2019, iar conform alin. (2) la data intrării în vigoare a prezentului cod, se abrogă Legea contenciosului administrativ nr. 793-XIV din 10.02.2000.

În conformitate cu art. 258 alin. (3) al Codului administrativ, procedurile de contencios administrativ inițiate până la intrarea în vigoare a prezentului cod se vor examina în continuare, după intrarea în vigoare a prezentului cod, conform prevederilor prezentului cod. Prin derogare, admisibilitatea unei astfel de acțiuni în

contenciosul administrativ se va face conform prevederilor în vigoare până la intrarea în vigoare a prezentului cod. Prevederile prezentului alineat se vor aplica corespunzător pentru procedurile de apel, de recurs și de contestare cu recurs a încheierilor judecătorești.

Din sensul normei de drept enunțate urmează că legiuitorul a optat pentru principiul aplicării imediate a noilor reglementări procedurale.

În conformitate cu art. 247 din Codul administrativ, recursul se examinează fără înștiințarea participanților la proces.

În conformitate cu art. 248 alin. (1) lit. c) din Codul administrativ, examinând recursul, Curtea Supremă de Justiție adoptă una dintre următoarele decizii: casează integral decizia instanței de apel și emite o nouă decizie.

Studiind materialele dosarului, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră necesar a casa integral decizia instanței de apel, din următoarele considerente.

După cum denotă actele cauzei la data de 02 mai 2017 reclamanta SC „Cobușcian Alexei” SRL s-a adresat cu cerere de chemare în judecată împotriva Ministerului Mediului, în prezent Ministerul Agriculturii, Dezvoltării Regionale și Mediului privind obligarea pârâtului să adopte o decizie de încetare a raporturilor contractuale în baza contractului nr.206 din 16 februarie 2015, încheiat cu S.A. „Cariera Cobusca” din motivul încălcării clauzelor contractuale de către beneficiar și nefolosirea sectorului de subsol conform destinației, fără motive întemeiate pe parcursul a doi ani; - obligarea pârâtului să adopte o decizie și să încheie contractul cu privire la transmiterea în folosința S.C. „Cobușcian Alexei” S.R.L a zăcământului de nisip pentru construcții „Cobusca” blocul VII-C/2, fără concurs.

Tot materialele cauzei atestă că, SC „Cobușcian Alexei” SRL a înaintat cerere prealabilă Ministerului Mediului, în prezent Ministerul Agriculturii, Dezvoltării Regionale și Mediului la data de 20 martie 2017 prin care a solicitat încetarea raporturilor contractuale nr.206 din 16.02.2015 încheiat între Ministerului Mediului și SA „Cariera Cobusca”.

Ministerul Agriculturii, Dezvoltării Regionale și Mediului la 24 martie 2017 a expediat răspuns în adresa reclamantului prin care i-a comunicat că cererea prealabilă din 20 martie 2017 nu a fost examinată în fond pe motiv că anterior Ministerul Mediului și-a expus poziția prin răspunsurile la cererile adresate anterior (f.d.20,23).

Fiind investită cu judecarea acțiunii în cauză și având ca obiect al litigiului anularea contractului nr.206 din 16 februarie 2015, prima instanță a ajuns la concluzia netemeinicii acțiunii și respingerii acțiunii ca fiind depusă cu omiterea termenului de prescripție de adresare în judecată.

Întru susținerea poziției sale, prima instanță a concluzionat că răspunsul la cererea prealabilă a Ministrului Mediului din 24 martie 2017, reclamantul l-a recepționat pe data de 27.03.2017, astfel urmând ca cererea de chemare în judecată să fie înaintată până la data de 26 aprilie 2017 (întrucât luna martie are 31 de zile). Însă reieșind din informația Direcției evidență și documentare procesuală a Judecătoriei Anenii Noi, reclamantul a înregistrat cererea de chemare în judecată la data de 02 mai

2017, astfel cu încălcarea termenului de prescripție (f.d.2).

În conformitate cu art. 116 alin.(1-3) Codul de procedură civilă, persoanele care, din motive întemeiate, au omis termenul de îndeplinire a unui act de procedură pot fi repuse în termen de către instanță.

Însă, instanța de apel, fiind investită cu judecarea apelului, a ajuns la concluzia temeiniciei acțiunii, casând hotărârea primei instanțe cu emiterea unei noi hotărâri de admitere a acțiunii și de repunere în termenul de prescripție extinctivă a cererii de chemare în judecată depusă de SC „Cobușcian Alexei,, SRL.

În consolidarea soluției adoptate, instanța de apel a relevat că conform raportului de constatare tehnico-științifică nr.34/12/I-R-2039 din 05 aprilie 2017, întocmit de Centrul tehnico-criminalistic și expertize judiciare al Inspectoratului General al Poliției, semnătura aplicată pe scrisorile nr.79-C/I și nr.74-C/17 din 24 martie 2017, din numele Ministrului Mediului, adresate apelantei, au fost executate nu de către persoana indicată în calitate de semnatar, ci de o altă persoană prin imitare.

Astfel, instanța de apel a relevat că potrivit cadrului legal pertinent, drept răspuns a autorității publice pârâte poate servi doar o scrisoare oficială, semnată de către funcționarul abilitat al autorității pârâte, astfel încât o scrisoare ce nu corespunde acestor criterii nu poate fi apreciată ca fiind corespondență oficială a autorității pârâte.

Prin urmare, instanța de apel a constatat că termenul pentru examinarea cererii apelantei din 20 martie 2017 a expirat la 19 aprilie 2017, astfel încât termenul de prescripție pentru depunerea acțiunii în instanță a început a curge din ziua imediat următoare acestei date și a expirat la 19 mai 2017.

În consecință, instanța de apel a conchis că conform materialelor cauzei, scrisoarea dată a fost recepționată de apelantă la 27 martie 2017, astfel încât, termenul de 30 de zile expira la 26 aprilie 2017, astfel încât acțiunea a fost depusă în a treia zi lucrătoare de la data indicată.

Instanța de apel a relatat că în speță, termenul de prescripție calculat în modul sus-menționat a fost depășit doar cu 2 zile, fiind depus în a treia zi, proxima lucrătoare, acest termen a fost omis din motive obiectiv justificate.

Instanța de recurs, analizând materialele dosarului în coraport cu normele juridice ce guvernează raportul juridic litigios, ajunge la concluzia că soluția dată de către instanța de apel contravin circumstanțelor cauzei din următoarele considerente.

În susținerea opiniei enunțate instanța de recurs consideră oportun de a reitera în prezenta speță art. 17 alin. (1) al Legii contenciosului administrativ nr. 793 din 10 februarie 2000 care statuează că cererea prin care se solicită anularea unui act administrativ sau recunoașterea dreptului pretins poate fi înaintată în termen de 30 de zile, în cazul în care legea nu dispune altfel. Acest termen curge de la: a) data primirii răspunsului la cererea prealabilă sau data expirării termenului prevăzut de lege pentru soluționarea acesteia; b) data comunicării refuzului de soluționare a unei cereri prin care se solicită recunoașterea dreptului pretins sau data expirării termenului prevăzut de lege pentru soluționarea unei astfel de cereri; c) data comunicării actului administrativ, în cazul în care legea nu prevede procedura prealabilă.

În contextul prevederilor art. 17 alin. (4) al Legii contenciosului administrativ nr. 793 din 10 februarie 2000, termenul de 30 de zile specificat la alin.(1) este termen de prescripție.

În atare circumstanțe, Colegiul relevă că prima instanță corect a conchis că cererea de chemare în judecată depusă de Societatea Comercială „Cobușcian Alexei” Societate cu Răspundere Limitată împotriva Ministerului Agriculturii, Dezvoltării Regionale și Mediului, intervenient accesoriu Societatea pe Acțiuni „Cariera Cobusca” privind obligarea emiterii unui act administrativ privind încetarea raporturilor contractuale, obligarea emiterii actului administrativ cu transmiterea în folosință a zăcămintului de nisip pentru construcții „Cobusca”, blocul VII-C/2, cu încheierea contractului corespunzător, a fost depusă cu încălcarea termenului de prescripție.

În speță, Colegiul reiterează că termenul de prescripție pentru apărarea dreptului încălcat pentru SC „Cobușcian Alexei” SRL a început să curgă la data de 27 martie 2017- data primirii răspunsului la cererea prealabilă și a expirat la data de 26 aprilie 2017, aceasta fiind ultima zi de depunere a acțiunii, ceea ce nu a fost respectat de reclamant la înaintarea acțiunii în judecată.

Prin urmare, nu au fost prezentate probe concludente care ar demonstra motivul imposibilității reclamantului de a se adresa în perioada 27 martie 2017-26 aprilie 2017.

Mai mult ca atât, deși s-a constatat prin raportul de constatare tehnico-stiințifică nr. 34/12/1-R-2039 din 05.04.2017, că semnăturile din scrisoarea nr. 79-c/17 din 24.03.2017 din numele lui Valeriu Munteanu nu erau executate de acesta, ci de o altă persoană, reclamantul din prezenta cauză urma să se adreseze cu acțiune în termen de 30 de zile de la data când a primit primul răspuns a Ministerului Mediului din 24.03.2017 și recepționat la 27.03.2017, sau de la data când a expirat termenul pentru soluționarea acesteia, însă nu mai târziu de 26 aprilie 2017.

De altfel, coroborând prevederile art. 16 alin.(1), art. 17 alin. (1) al Legii contenciosului administrativ, Colegiul relevă că termenul de contestare în instanța de judecată este de 30 de zile din momentul comunicării actului administrativ.

Astfel, instanța de apel la calcularea termenului de adresare în instanța de judecată, eronat a menționat că în speță pretențiile apelantei au fost formulate în interiorul termenului de prescripție, stabilit de lege și termenul de prescripție calculat a fost depășit doar cu 2 zile, fiind depus în a treia zi, proxima lucrătoare, acest termen a fost omis din motive obiectiv justificate.

Or, conform art.116 alin.(3) Cod de procedură civilă, la cererea de repunere în termen se anexează probele ce dovedesc imposibilitatea îndeplinirii actului.

În conformitate cu art.5 alin.(1) Cod de procedură civilă, orice persoană interesată este în drept să se adreseze în instanță judecătorească, în modul stabilit de lege, pentru a-și apăra drepturile încălcate sau contestate, libertățile și interesele legitime.

Prin urmare, SC „Cobușcian Alexei” SRL nu s-a folosit de dreptul său de a se adresa în termen cu cererea de chemare în judecată.

Pornind de la faptul că Colegiul apreciază ca fiind corectă și întemeiată soluția primei instanțe privind tardivitatea acțiunii, este inoportună abordarea fondului cauzei.

Concomitent, Colegiul relevă că în cadrul judecării cauzei, instanța de fond a creat participanților la proces, condiții obiective și echitabile, pentru exercitarea drepturilor și obligațiilor procedurale, fapt ce se încadrează în asigurarea părților dreptului la un proces echitabil, garantat și asigurat prin art.6 al CEDO.

În astfel de circumstanțe, instanța de recurs consideră justă hotărârea primei instanțe de respingere a acțiunii ca fiind depusă cu omiterea termenului de prescripție.

Ca urmare a celor menționate, în conexiunea celor relatate, se atestă temeinicia recursurilor declarate și ilegalitatea deciziei instanței de apel.

Reiterând motivele de fapt și de drept, expuse mai sus, faptul că recursurile declarate de Societatea pe Acțiuni „Cariera Cobușca”, Ministerul Agriculturii, Dezvoltării Regionale și Mediului sunt întemeiate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție, concluzionează de a casa decizia din 01 noiembrie 2018 a Curții de Apel Chișinău.

În conformitate cu art. 248 alin. (1) lit. c) din Codul administrativ, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție

d e c i d e:

Se casează integral decizia din 01 noiembrie 2018 a Curții de Apel Chișinău, în cauza de contencios administrativ, la cererea de chemare în judecată depusă de Societatea Comercială „Cobușcian Alexei” Societate cu Răspundere Limitată împotriva Ministerului Agriculturii, Dezvoltării Regionale și Mediului, intervenient accesoriu Societatea pe Acțiuni „Cariera Cobusca” privind obligarea emiterii unui act administrativ privind încetarea raporturilor contractuale, obligarea emiterii actului administrativ cu transmiterea în folosință a zăcământului de nisip pentru construcții „Cobusca”, blocul VII-C/2, cu încheierea contractului corespunzător.

Se menține hotărârea din 06 iulie 2018 a Judecătoriei Anenii Noi, sediul Central.

Decizia este irevocabilă.

Președintele ședinței, judecătorul

Valeriu Doagă

Judecătorii

Tamara Chișca-Doneva

Nicolae Craiu

Mariana Pitic

Iurie Bejenaru